

משפט השבוע

גם העבר זה לא מה שהיה פעם,
בייחוד שחלקנו עוסקים כל העת
בהשבחת העבר וחלקנו האחר -
בהשכחת העבר.

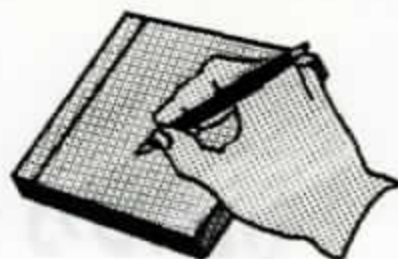
העמוד הפותח

העלון הראשון שלנו הגיע לעולמנו ללא תקלות רבות - תודה לכל מי שתמך, עזר, כתב וחיזק את ידינו. והסליחה עם דוברי האנגלית על ששכחנו להעביר ליוהנה את "פרורים מהשולחן" בשבוע שעבר. נשתדל שזה לא יחזור על עצמו.

ולמי שלא ידע, קיבלנו דווח מאיש הארכיון שלנו שבשבוע שעבר "בינינו לבין עצמנו" חגג רגע הסטורי - זו היתה הכתבה ה-700!! יישר כוחך אריק וכל הכבוד על ההתמדה...

והשבוע - עלון גדוש ובתוכו מספר תגובות לכתבה הכואבת של שחר כץ שבהחלט "הזיזה" לנו משהו, ועוד מיני פינות חדשות.

קריאה נעימה ושבוע טוב.

דליה ב'.
.....

בקשה קטנה מפי המדפיסה (דורית) - אנא השתדלו להביא את החומר עד יום ג' בערב. אין צורך להדפיס את הכתבות מאחר ואנו מעוניינות שכל העלון יודפס בצורה אחידה. מי שבכל זאת רוצה להדפיס, אנא הביאו לי את הכתבה על דיסקט ואני אוציא אותה ממנו.

תודה על שיתוף הפעולה - דורית

בשבוע הבא - תלקט את "פרורים
מהשולחן" - שושנה שרקי.
אז - כל סקופ, סיפור או משהו
מעניין, נא למסור לשושנה.
תודה

נמי הולדת

14/6 תמרה לוי (סמברג)
מורן עמית
עופר שוער (נכד עמית-גרשמן)
שקד בידק (נכדה אב)
נעה ברור (נכדה)

15/6 שאול ריפקינד
רחל פוקס
מרים מעין

16/6 לני יודאיקין
שרונה מרציאנו (גרשמן)
תמר הרמן (ריפקינד)

18/6 גבי אורן
שוני וולאך

19/6 דר קולינס (נכדה קולינס-פרימוסט)

נמי נישואין

13/6 יעל והנרי שפרונג
דוט וסימון שיינגזיכט

14/6 תמר ואורן קולינס

15/6 דינה ובנסון חוניג
רמה ושלומי זולטי

16/6 תמרה וצבי לוי

17/6 פט ויחודה בן-זאב
דינה וארנולד בידק

פרורים מהשולחן

- נתחיל בי! סיימתי את עבודתי ב"אמריקן אקספרס טרוול" (סגרו לנו את המשרד) וכרגע מחכה להתחיל במקום חדש (פרטים יבואו בזמן הנכון) ובין לבין, אני עובדת בלינה הכפרית ומכינה הפעם את "פרורים מהשולחן" ואפילו עושה השבוע "נהג תורן" (בהזדמנות זו, אני גם רוצה להודות לכל המסיעים שהיו לי בשנה האחרונה).
- עוד אולפן סיים את מלאכתו ושוב תערוכה ושוב הצגה. לי אישית היה חבל שתמיד בסוף ההצגה הבימאי מקבל פרחים, אבל הבימאי הוא המורה לדרמה. למה המורה לציור והמורה לקרמיקה והמורה לצילום – לא מגיע להם "כל הכבוד" רשמי וחגיגי – אז הנה – כל הכבוד!!
- ועוד בנושא ההצגה – בחירה מעניינת: 5 בחורות תפסו את תפקידים המקורי של 5 גברים ו-2 נשים (כמדומני) בהצגה המקורית – אינטרפרטציה מעניינת של אשה מוכשרת מאד שקצת "נחבאת בין התפאורה" אריאל פרלסון – כל הכבוד גם לך על הדמיון, היצירה והיוזמה. אני לא מבינה גדולה באומנות התיאטרון אז לא אביע דעה, אבל מי שלא היה – הפסיד חוויה מעניינת.
- נירית אכן עשתה זאת. לפני שנים, סופר לי סיפור על נערה מקסימה, בחור תמים ופיה טובה שיחד יצרו אגדה ישר מבעות ואבק קסמים והנה, ביום שישי, קיבלנו הוכחה סופית. לכל המשפחה – מזל טוב. לנירית וסטיב – תתקרבו קצת...
- ראיתם את הרפתן החדש שמסתובב חופשי בחצר בתינו? – חופשי זה רק עניין של זמן... אני ראיתי אותו ובנות – הכינו חרבות!!
- כיוון שזכרתי ברגע האחרון להכין את הדף הזה, ורינה כרם באה לעזרתי, אז מחובתי גם לציין חדשות מהלול – אין! רינה מספרת שהיתה היום תערוכת בגדים של רלי מצפת בבריכה וזה היה רעיון מוצלח.
- נכון, אתם צודקים, המצב במשק כל כך משעמם שאין ברירה – נציין כמה חדשות "חוץ". הכנסת... קוסבו... (שלום!!)... מזג האוויר..., לינור אברג'יל..., יולי אדלשטיין – דוגמן בעירום..., וכמובן – אוסטריה הפסידה בגדול...
- אם אתם לא רוצים שוב מדור משעמם כמו הפעם, אז כדאי שתתחילו לארגן כמה מאורעות מעניינים אחרת בפעם הבאה אני אתן תקציר של השבוע האחרון של "היפים והאמיצים".

זהו להפעם – אפרת אדן

בעלות השחר

אין לי לא הרצון ולא האפשרות להתווכח עם שחר בענין רגשותיו על היחס שהוא נתקל בו בקיבוץ. אני גם בטוח שהוא איננו היחיד בין בני גילו שכך נראים לו פני הדברים.

לדאבוני, אין הדברים חדשים ורק צריך לקרוא כמה קטעים בספר היובל כדי להבין שהיו דברים מעולם.

יש לנושא הזה פן שאני מבקש להאיר, ואני אסתכן באשמת "הטפה", אבל אני רואה את החיים בקיבוץ במשך כשני דורות, עם פרספקטיבה מסויימת.

בקיבוץ כמו שלנו, "הבנוי" מה יש עוד לעשות!! ובכן, הדבר שאינו בנוי מראש לדור הצעיר הוא החברה. הבסיס החברתי שבנו קודמיכם, איננו חברתכם אלא רק בסיס. את החברה אתם צריכים לבנות בעצמכם. מה זה הפניה אליכם בלשון רבים? הרי לכל אחד יש מאווים רק שלו, חלומות, תכניות, רצונות! נכון, אבל אם אתם, ואני מניח שיש ביניכם איזו הזדהות חדדית, חושבים להישאר בקיבוץ, זה רק יכול להיות אם יש מספיק דבק בינכם.

וזה מצדיק את פניתי אליכם בלשון רבים.

אפשר גם לבסס החלטה על החיים פה על בסיס שלילי. החוא צעק עלי, המזכירה החמיצה פנים, וועדת לימודים לא עזרה לי, וגם רבתי עם ההורים. לעומת זאת, על בסיס חיובי, וזה הרבה יותר קשה, יש רק סיבה אחת: רוצה להיות פה! ואם כך, אל תצפו מהחברה הבוגרת שתתפד לכם את הדרך. אנחנו רוצים שתהיו פה, אנחנו רוצים שתמשיכו, פחות או יותר, את דרכינו, ותאכלסו את יישובינו, בתינו הומים התינוקות. עם זאת, אנו מכבדים את זכותכם להחליט בעצמכם מכבדים את בגרותכם לבנות את החיים, תוכלו לבנות כאן יותר טוב מבכל מקום אחר, בנופי הילדות, במשפחה המורחבת ועם שותפים שגדלתם איתם ביחד.

אבל, אם כל אחד, מתוך תסכול זמני, יחליט שמקומו איננו פה, אזי גם האחרים ירגישו את עצמם לבד וזה יוסיף תסכול ואכזבה. אפשר תמיד לבוא לבקר בימי יובל...

טומי עי'

4 סיבות שהניעו אותי לענות לך, שחר!

1. אולי הסיבה הראשונה היא, שתרגיש שלמישהו גם אכפת מה כותבים בדברי הכפר, גם צעירים ובכלל חברים. אני למשל כותב לא מעט פעמים, כשאני מרגיש את הצורך לעורר את האנשים "בחלונות הגבוהים", אבל אף פעם אני לא מקבל תגובה או תשובה. (באנגלית אומרים שזה כמו WATER OFF DUCK'S BACK, כלומר, זה לא מזיז לאף אחד). אז לפחות אתה תרגיש קצת יותר טוב ממני!

2. למרות שאני אחד מ"מחצית החברים שעבר את גיל הפנסייה", אני רוצה להכריז בקול רם: "כן, אני אחד מאלה שרוצים שהבנים, אותו דור המשך פוטנציאלי, יחיו פה!" והסיבה היא לא בגלל שחסרות לנו ידיים עובדות, (את זאת יכולים לספק המתנדבים, האולפניסטים, הרוסים או אפילו סתם פועלים שכירים – ובקרוב אולי התאיילנדים). אני חושב שהמרקם האנושי של הקיבוץ הוא בריא וטוב, ושהחיים בכפר הנשיא הם חיים טובים ויפים מבחינות רבות, למרות הפגמים שנכנסו לאחרונה בעקבות "מצעד הקטנוניות הארסית האופף את תהליך השינוי". תזכור שחר, זה לא אותם פנסיונרים שיזמו את השינוי ותחלואיו. זה צעירים כמוד, בהפרש של 15-20 שנים, אולי אפילו כדוגמת יוסי וצביה. ולי אין בעיה עם זה, כל עוד שזה איך שהם רוצים שכפר הנשיא תראה. ואם אתה, ועוד 50 כמוד יחיו פה, גם אתם עשויים יום אחד לקבוע את צביון הקיבוץ, אולי למורת רוחם של הפנסיונרים של עוד 15-20 שנה, כדוגמת יוסי וצביה, וזאת עד שבניכם הצעירים "ימרדו" נגדכם. אלה הם החיים, וטוב שהם כאלה.

3. כל הנ"ל לא אומר שאני מסכים עם כל מילה שאתה כותב. אני למשל פוסל את ה"האשמה" שהקיבוץ דוחק את רגלי הצעירים. זה ממש לא נכון. גם לא מקובלת עלי הפסיקה ש"האווירה בקיבוץ חרא", בפרט לא, אם הסיבה העיקרית לכך היא שלא נותנים לעשן חשיש בשקט. כמו כן, מוגזמת מאד התיאוריה כאילו שיש מישהו "למעלה" שנתן הוראה "למחוק את החיוך מפניהם של הצעירים". אני כן מסכים שיש מקום לביקורת, אבל בוא נשמור על הפרופורציות.

4. ולסיום, קטע קצר שקשור לקליטה שלי בקיבוץ. הגעתי הנה בגיל 20, והרגשתי כמו דג מחוץ למים - כולם מבוגרים ממני, כולם אנגליזים, הכל כבר קיים. הרגשתי די חרא. יום אחד שאלתי: "למה לא עושים כאן פעילות כזו וכזו?" ענו לי: "אם אתה רוצה פעילות כזו וכזו, למה שלא תארגן זאת אתה?" חיש מהר למדתי, שאם אתה רוצה שיהיה משהו, אין "הם" שיעשו. אתה אחד מ"הם", ומאז, לא הפסקתי להיות פעיל ולעשות. וזאת הצעתי אליך: קום ותעשה, "אז יבואו כבר כולם".

בידידות, בהבנה ובתקווה

אדי

עוד תגובה לשחר...

לשחר כץ - בלי פנים חמוצות (מכתב פתוח),

לשחר שלום,

אולי זו אשמתי שאתה ואני מעולם לא שוחחנו על בני קבוץ, מקומם בעתיד, דעותיהם לשוניים המתרחשים בכפר הנשיא... בכלל לא שוחחנו וחבל. אני יוצא מההנחה שאם כתבת מאמר ביקורת בעלון, המניע היה מועקה שאתה ואולי צעירים אחרים, מרגיש ביחס למקום בו נולדת. אינני יודע באיזו מידה אתה וצעירים אחרים מעוניינים ומוכנים לנסות לשנות את הדברים שנראים לכם כלא מוצדקים. אין ספק שלמי שנמצא בסטטוס של תושב, קשה לחולל שנוי, אבל זה לא בלתי אפשרי. אם כתבת רק על מנת לשחרר קיטור, אין די בזה. נראה לי שיש נטיה בקרב הצעירים לבקש דברים ולא ליזום דברים.

השאלה הראשונה שאני רוצה לשאול היא: מה חסר לכם? מה פרוש: "דחיקת רגלי הצעירים"? במה מצבם החברתי של צעירינו, שנמצאים באילת, טוב יותר שם מאשר אם הם היו כאן? אם תגיד ששם יש בתי קפה, צעירות חשופות חזה בחוף הים, "אקשן"... אין שום קיבוץ שיכול לספק הווי כזה אבל אין בכל אלה שום דבר השייך לחברת הצעירים.

השאלה השניה היא - איזה סוג ישוב אתם, הצעירים, רוצים בכפר הנשיא? הרי כתבת: "אבל אני עדיין בן משק שפעם ראה בקבוץ אופציה למגורים". רק מגורים שחר? אם כל התכניות על בנית שכונ קהילתי תתגשמה, תוכל לחזור לכפר הנשיא בעוד כמה שנים, לקנות או לבנות דירה ולגור בכפר הנשיא - אפילו בסטטוס של תושב. זה מה שאתה חפץ לעשות?

וגם כתבת: "ממש לא נראית לי האפשרות של לחזור לקבוץ כשבין שליש לחצי מחבריו עברו את גיל הפנסיה ולשאת את הנטל"... האם השעון הביולוגי לא מתקתק אצלך ואצל צעירים אחרים, או שחתמתם חוזה עם פיטר פן - הילד הנצחי? הוריד אינם כבר צעירים, סבא וסבתא שלך נמנים עם מקבלי פנסיה ובדומה להרבה וותיקים הם עדיין עובדים. האם בעיר בנים לא דואגים לסעוד את הוריהם המזדקנים!!

עם כל השינויים שהתחוללו, עדיין מדברים על שימור שלושה דברים שלא יופרטו: בריאות, חינוך וסיעוד. זה טוב או רע בעיניך?

המשך בעמוד הבא...

המשך תגובה לשחר...

הנך שואל בסוף כתבתך: "האם אנחנו רוצים שהבנים שלנו יחיו פה"? התשובה הפשוטה היא "כן" אם כי וועדת הקליטה של התק"מ פעם הזהירה שלא כדאי להתרכז בקליטת בנים כי הצפיות גבוהות מדי. תן דעתך: מפעל "הבונים" הוא המפרנס העיקרי של כפר הנשיא. כמה צעירים חיפשו עבודה בו או הכשירו את עצמם כדי שהוא לא יהפך למעין ענף שיש לנו מניות בו ותו לא!!! היכן התרומה שלכם!

אני מסכים שיותר מדי אנרגיה מושקעת בתהליך השנוי ומוטב היה להפנות אותה לאפיקים חיוביים אבל מי שוחח נד זרם השנוי מלמד כותב שורות אלו, המזדקן? תגיד לאחיק עודד, שיש חגים בכפר הנשיא, יש מסיבות חתונה, יש עדיין אמפטיה בין חברים... האווירה איננה חרא. הוותיקים אינם נטל עדיין.

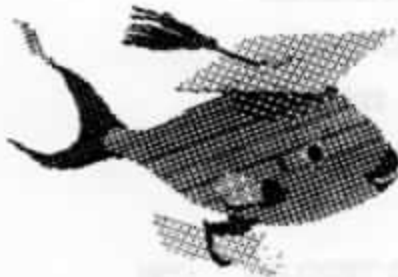
מי שבונה בית הוא בעל משפחה. מי שרוצה קבוץ, רוצה חברה אחרת. אני מוכן לשוחח איתך ועם צעירים אחרים.

בכבוד - אריק א'

.....

עובד חוץ - מה הוא עושה?

קרן ג'קסון מספרת על עבודתה:

שם: קרן ג'קסון

מקום עבודה: מיג"ל (מרכז ידע גליל עליון - קרית שמונה)

תחילת עבודה: ינואר 1990. תפקיד: עוזרת מחקר.

התחלתי את עבודתי במיג"ל לפני כ-9 שנים בתור תלמידת מחקר לתואר שלישי (דוקטורט) ועוזרת מחקר במעבדה שמתמחה בתחום - פיזיולוגיה של דגים וחקלאות מים.

לפני כמה חודשים סיימתי את התואר וכרגע ממשיכה לעבוד באותה מעבדה.

התפקיד הוא מגוון ומעניין מאד.

בנוסף למעבדה, אני גם מלמדת במכללת תל-חי בחוג לביוטכנולוגיה ומדעי הסביבה, מדריכה תלמידי תיכון בעבודות גמר, ובקיץ משתתפת במחנות לנוער שוחר מדע.

מיג"ל הוא מכון שהתפתח מאד בשנים האחרונות. מבצעים שם מחקרים מדעיים בתחומים שונים ופעילויות שונות בתחום הוראת המדע (תמיכה לבתי ספר) וחוגי מדע לנוער. שווה ביקור!!

אצלינו בלינה הכפרית

ראיון עם בת-שבע מרקוסון

לפני כמה ימים, פגשתי את בת-שבע עסוקה מאד בחדר האוכל, באגף הלינה הכפרית.

אני: מה קורה אצלינו בלינה הכפרית? אני רואה חמון מכוניות, אוטובוסים וכלי רכב למיניהם על מגרש החניה שליד מגרש הכדור-סל, אבל אני יודעת מעט מאד על הענף. ספרי לי!

בת-שבע: יש לנו 28 חדרים שבהם אפשר להלין עד 80 נפש, כולל ילדים, כמובן. אנחנו תמיד מלאים - בשישי-שבת, בחורף, בחגים ובחודשי הקיץ, תמיד המקום הומה.

אני: מי האורחים שלנו בדרך כלל?

בת-שבע: לרוב, משפחות ישראליות, יש כאלה שמגיעות גם באמצע השבוע. ובנוסף למשפחות אלה, ישנן קבוצות אנשים כמו הצליינים שהיו פה, אנשים מגרמניה גם המערבית וגם המזרחית, נורבגיה והונגריה, קבוצות ישראלים כמו מורים, עובדי-חברות, שוטרים וכו'. בשבת בדרך כלל האורחים הם ישראלים. יש אפילו סוכן אחד או שנים שבאים אלינו באמצע כל שבוע - אנשים שעובדים בחברה בדרום, למשל ומוכרים פה בצפון, פעם בשבוע.

אני: מה הקשר בין הלינה הכפרית וחדר האוכל? אחרי הכל (!) אנחנו מספקים ארוחת בוקר ואסור לאכזב את האורחים.

בת-שבע: אנחנו משתמשים בחדר האוכל אך אנו גם משלמים עבור האוכל והשרותים שאמורים להיות כגון, נקיון הרצפה כמה פעמים בשבוע, ניקוי חלונות, שטיפת כלים ובנוסף לזה עוד בן אדם אחד מצוות ענף המזון שמכין את ה"בופה".

המשך בעמוד הבא...

המשך אצלינו בלינה הכפרית...

אני: וההבדל בין ה"בופה" של הלינה הכפרית ושלנו הוא...!

בת-שבע: של הלינה הכפרית אמור:

א. להראות ממש מושך ויפה (אבל אין סיבה למה האוכל של החברים לא

יראה טוב גם כן)!

ב. אין ללינה הכפרית מאכלי בשר לארוחת הבוקר. אם למשל, יש קבוצה

של אנשים כמו קבוצת מורים, שוטרים או כל קבוצה אחרת, יש בדרך

כלל ביניהם לפחות אחד דתי, אז למה לנו לסבך את חייו?

אנחנו לא מספקים מזון לקבוצות דתיות, אבל אם אנחנו רוצים לקבל

קבוצות (ואנו כן רוצים), אז צריכים לקחת בחשבון את רגשות כולם.

כשיש צורך, אנו מספקים צלחות חד-פעמיות או אפילו אוכל כשר

מיוחד. לא כל דתי הוא פנטי.

אני: אני רואה שהחיים בכלל לא משעממים - אנשים מכל כנפי תבל, צליינים,

דתיים, יהודים, ערבים, ומה לא?

בת-שבע: כן, ויש לכולם את המנהגים שלהם - אם זה איך שאוכלים, הכמות

שאוכלים ואיך בכלל ניגשים לארוחה. יש הרבה לספר אבל מספיק לעכשיו.

אולי נדבר בעוד שבוע או שבועיים.

ראיינה - עדנה

סדנת רייקר

סדנת רייקי לנוער תתקיים בתאריכים 30/6-1/7.

לפרטים נוספים, נא להתקשר לליבה בטלפון 4535.

תודה - ליבה

דברים במסיבה של לוי

התחלתי לעבוד עם לוי לפני המון זמן, בשנת 1963. ישבנו בחדרון קטן, שגודלו בערך כמו המטבחון שלנו היום. הייתי העוזרת הראשית והיחידה שלו, והאיש השלישי אתנו היה בחור בשם יחיאל, שעבד בתמחיר וחישב פרמיות לפועלים. יבנו שולחן צמוד לשולחן, ממש אחד בתוך הכיס של השני. לרשות שלשתנו יחד עמדה מכונת חישוב אחת, גדולה ומסורבלת שעשתה ארבעה סיבובים רועשים עם כל הכפלת מספר ושישה סיבובים - אם רצית לחלק, ממש שמעת את הגלגלים מסתובבים בפנים, וזה היה בערך כמו טרקטור קטן בחדר.

כל הנחלת החשבוניות נעשית ידנית, ע"י רישום כפול של כל פעולה ואחר כך צריך היה לסכם את כל המספרים במכונה. וחס ושלום אם היה הפרש של גרוש אחד בין החובה והזכות! איזה עצבים, לבדוק כל רשומה, לחפש את הטעות! ואני קצת מתביישת להגיד לכם שחיפושים כאלה היו מנת חלקי כמעט כל חודש, בעת הוצאת מאזן הבוחן.

לזכותו של לוי ייאמר שחוש החומור שלו עזר מאד, "מה את מתרגשת מכל שגיאה? אני יודע שאני מוכרח לעשות לפחות שגיאה אחת בכל יום. ואם אין שגיאה - סימן שפשוט לא מצאתי אותה..."

הוא צחק לא מעט על העברית התיקנית שלי, שלא היתה ממש דומה לעברית של כפר הנשיא. אני זוכרת שפעם אמר לי: "בשבת את קוראת את כל המילון ואז, כל השבוע, אנחנו שומעים פה עברית ישר מהמילון..." אבל גם על עצמו לגלג, וחיו לו אימרות-כנף מצחיקות בשפת כלאיים, ספק עברית - ספק אנגלית ואפילו גרמנית. למדתי ממנו ביטויים מעניינים כמו "שטיך-פרובה", "IT IS FAHED", "את לא מסתפקת בקב חרובים" ועוד.

מלבד מומחיותו בנהול החשבוניות הכיר לוי את המפעל לפני ולפנים. כל יום שישי היה יוצא לסיור בבית היציקה, להתעדכן, לראות מה התרחש. "אני מוכרח להכיר את כל המוצרים, לראות מה עושים ואיד", הסביר לי. "את חושבת שרק מספרים מעניינים אותי?"

המשך בעמוד הבא...

המשך דברים ללוי...

בשלב מסויים קראתי בירחון של המכון לפיריון עבודה על יצור חדש שבא לעולם: מכוונות חישוב אלקטרוניות, שמחשבות מהר ובלי רעש. הצעתי ללוי לבדוק את העניין. אבל לוי, היה מנהל חשבוניות אמיתי שתפקידו לשמור על כספי המפעל. הוא לא סמך כל כך על חידושים. "אנחנו לא נבזבזו כסף על צעצועים" ... כך ענה לי. רק לאחר כשנה, מייקל כהן חזר מארה"ב וסיפר לי ששם, במשרדים, עובדים עם מכוונות חישוב קטנות ומהירות ולכל עובד יש מכוונה משלו! איזה לוקסוס! מכוונה לכל אחד! לא צריך לחכות בתור! ממש לא האמנתי. אבל הגיע הרגע שגם לי, וגם ללוי, היה צעצוע כזה על השולחן.

בשנת 68 צעדנו עוד צעד גדול קדימה. המודרניזציה השיגה גם אותנו. רכשנו, בשותפות עם המשק, מכוונה להנהלת חשבוניות. מכוונה זאת היתה גם כותבת (בעזרתנו-כמובן) וגם מסכמת, הכל במכה אחת! איזו התקדמות!

ומאז, לא הפסקנו להתקדם. מיכון מודרני, משרדים מרווחים ונאים, מזגן, מחשב על כל שולחן! אבל כולנו יודעים שכל זה רק תוספת. העיקר הוא האדם שמאחורי המכוונה. אם זה לא יהיה בעל מקצוע - כל התפאורה היפה לא תעזור. ולוי מקצוע אמיתי, מנהל חשבוניות פר אקסלנס, מנוסה ואמין. בעל חוש למספרים. קולט במבט אחד את כל הנתונים על הדף ובו במקום מצביע על נתון חשוד או שגוי. בעל יכולת טובה להעריך מה צריך היה להיות ומה יהיה בעתיד.

והיום אנו נפרדים ממך לוי. הגווארדיה הותיקה במפעל הולכת ומצטמצמת. מפנים מקום לצעירים. הלוואי שרק יבואו.

ואני רק רוצה לברך אותך שתבלה יפה, תמצא תחביבים מעניינים ותחנה מבריאות טובה לאורך ימים. ולמפעל אני מאחלת שכל הנשאים וכל החדשים שיבואו יהיו ברמה מקצועית טובה כמו לוי וכמו הותיקים שעוזבים אותנו לאט-לאט.

צפורה

מהמזכירות הטכנית

לצערי, לאור העובדה כי לכל כך הרבה חברים ישנה גישה עם מפתח למשרד, אין באפשרותנו לקחת אחריות על חפצים, עיתונים וכו' שנעלמים.

כמו כן, אין לנו אחריות על דברים שנלקחים מתאי דואר פתוחים.
תודה, אלינועה והצוות.

מהמספרה

בזמן העדרי, בין התאריכים 14.6 עד 13.7, משה ומרקו ממשיכים לעבוד כרגיל.
למרקו: יש להרשם ברשימה הקבועה על דלת המספרה.
משה: להזמין תור בטלפון: 6801991 או בפלאפון: 052-838505

אסטל

בטחון

בכדי להקל על עומס השמירה של החברים, ומאחר וישנם שני שומרים שכירים, החל מיום ראשון 13.6.99, ישמור רק חבר אחד בשער בין השעות 20:00-23:00.
הרשימה תכלול את כל החברים שאמורים לשמור לפי החלטת המשק, ותהיה לפי א'-ב'.

עד סוף חודש יוני, כל מי שרשום לשמירה, יקבל תזכורת בתא הדואר.

אני חוזר ומזכיר שכל החלפה בשמירה היא באחריות החבר.

תודה על שיתוף הפעולה - טוני

מועדת הקליטה

לחברים שלום,

ובכן, שריטה הודיעה על התפטרות ועדת הקליטה, ואכן הבנו שאין לנו ברירה. כל פעם שהבאנו עניין למזכירות, הענין נדחה או נשלל - אם זה היה בעניין מועמד או בעניין תקנון.

לפני כ-8 חודשים הוקפאה הקליטה על ידי מועצת החברים. לפני כמה שבועות, תוצאות שאלון לחברה על קליטה היו כ-70% בעד קליטה וכ-10% נגד. בעיני וועדת קליטה, התשובה היתה חיובית ביותר. בעיני הנהלת הקהילה התשובה היתה שלילית ביותר, מפני שרק 70 חברים מבין 290, היו מעוניינים בקליטה. פענוח מספרים הוא ענין סובייקטיבי מאד.

ובכן, לשבעים החברים שכן רוצים קליטה וטרחו לענות לנו, אנו מתנצלים על הכישלון להתמודד עם הנהלת המשק. אשמתנו. הקיבוץ החדש דורש וועדת קליטה חדשה, וועדה עם ערכים שונים מאלה שחיינו לפיהם ב-50 שנה האחרונות.

עלינו לאחל לשרית הצלחה כמנהלת אגף החברה ובתקווה שהיא תביא לנו חברים חדשים.

בינתיים, עד 30 ביוני, פול בלגורי ואני מטפלים במשפחות שפונות אלינו וביתר העניינים השוטפים.

בת שבע

נזכור את יקירנו

כ"ט סיוון תשמ"ח (1988) - מיק אלמן

הפינה החמה

וריאציות על פרד / דודו פלמה

טום וויטס שר מהתחת. מהתחת של בקבוק וויסקי ודרך גרון שרוט שעבר החלקה בנייר זכוכית מס' 4. כבר שנים אני עוקב בהערצה אחרי היצירות שלו ואחרי הסרבנות המטופשת הזאת להיכנע להכתבות של "מה שנכון", או לצווים של המיינסטרים.

טום וויטס פשוט לא שם זין על אף אחד וממשיך בהתמדה להיות הצד האפל של לאונרד כהן (חביב הבנות). מפעם לפעם הוא עושה סרט עם רוברט אלטמן, או שהחבר שלו לקבוצת האלכוהוליסטים האנונימיים ג'ים ג'רמוש, מתפכח מספיק כדי לעבוד על פיצ'ר, ואז הם עושים ביחד משהו כמו "נרדפי החוק" האגדי (חופעת אורח חביבה של רוברטו בניני מהימים שלפני הד"ר לשם כבוד מאוניברסיטת בן גוריון). ואם פרנסיס פורד קופולה זקוק לברמן אינגמטי ב"רסטי גיימס", אז למי הוא יקרא אם לא לטום וויטס.

טום וויטס הוא בעצם הדבר האמריקאי הכי קרוב לדני פרידלנדר מימי האנרכיסטים העליונים במלסטריט. ולכן רעי ומוקירי זיכרו, חג לנו היום, סיבה למסיבה, טום וויטס יצא באלבום חדש. 70 דקות של גרון ניחר רווי מסמרים ודבק נגרים. שם האלבום "וריאציות על פרד". בימים טרופים אלה בהם אנו מתנדנדים בין ממשלה רחבה לממשלה צרה, פשוט חבל לכם על הזמן, רוצו לקנות את האלבום.

חווייה מובטחת לא רק לנגרים ולחובבי נגרות.

.....

פינת הטיפים

1. אבן מכובסת: לנקוי מכונת כביסה משכבת האבן שהצטברה, הפעילו אותה כשהיא ריקה בתוכנית הרתחה, עם חצי כוס מלח לימון.
2. לימון בממולאים: שימו כמה פלחי לימון טרי בסיר בו אתם מבשלים ממולאים. לימון מוסיף טעם, ומפחית מעט את המרירות שגורם הבישול לירקות.
3. כדי שעוגת הגבינה לא תיפול באפייה ותישאר גבוהה, סננו את המים מהגבינה לפני האפייה בעזרת מסננת מרופדת בגוזה או במגבת חד פעמית.

מתוך: "זמנים מודרניים" של "ידיעות אחרונות"

ניסיתי והצלחתי...

מתכון השבוע - הפחזניות של שרה דבולט : (המתכון מיועד לכ-20 פחזניות)

- בצק : להרתיח 1 כוס מים עם חצי חבי מרגרינה.
- עם הרתיחה - להוסיף בבת אחת - 1 כוס קמח ולערבב מהר (עדיין על האש) עד שכל הקמח נספג.
- להוריד מהאש, ולערבב במערבל (קצת). להמשיך לערבב ולהוסיף בהדרגה 4 ביצים עד שמתקבלת עיסה דביקה וחלקה.
- לשמן תבנית (או על נייר פרגמנט) :
- לשים כפית או כף (לפי הגודל הרצוי) של בצק ברווחים על התבנית (לא קרוב מדי).
- לאפות בחום בינוני עד חם עד להשחמת הפחזניה ועד שלא רואים רטיבות (בועות). אם זה נופל - סימן שהוצא מוקדם מדי מהתנור.
- צריך לאפות כ-20 דקות.
- לאחר ההתקררות - לחתוך לחצי בלי להפריד עד הסוף.

מלית : (מספיק ל-2 מתכונים)

- כשעוד קר - לבשל : 1 כוס סוכר, $\frac{1}{2}$ כוס קמח, 3 כוסות חלב.
- לפני הרתיחה, להוסיף 3 חלמונים טרופים ולהרתיח.
- להוריד מהאש ולהוסיף $\frac{1}{4}$ חבי מרגרינה + קצת תמצית וניל.
- לערבב היטב ולקרר. לאחר ההתקררות - למלא את הפחזניות.

שוקולד :

- לבשל : כוס סוכר, 2 כפות קקאו, $\frac{1}{2}$ 1 כפות קורנפלור, $\frac{1}{4}$ כוס חלב, אפשר גם מעט שוקולד לבישול. - לערבב כל הזמן ולהרתיח.
- להוריד מהאש ולהוסיף $\frac{1}{2}$ חבי מרגרינה + תמצית רום.
- לשפוך למעלה אחרי המלוי.

צב-ריאות

והפעם - תרומת דם:

בשבת (מחר), תתקיים תרומת דם במשק.
רצינו להזכיר כי חשוב! חשוב! חשוב! שנתרום דם. אנחנו זקוקים לפחות ל-60 מנות דם - וזה נותן לנו כיסוי למקרים בהם חברים שלנו זקוקים למנות דם (לניתוחים גדולים).
כמו כן, כאשר בן משפחה של חבר משק (שאינו גר כאן) נזקק למנות דם, אנחנו רשאים, יכולים וגם נותנים כסוי למספר מסוים של מנות דם.
אז אל תשכחו - רוצו בשבת לתרום דם.
בתקווה שנהיה כולנו בריאים ולא נזדקק למנות הדם...

צוות המרפאה

.....

תורנות מרפאה שישבת 11-12/6/99

אין תורנות!!!

- במקרים דחופים בלבד יש לפנות לאחד ממקומות אלו:
1. מוקד החירום בחצור - 052-412081.
עובדים מיום ו' ב-18:00 עד יום א' ב-06:00.
 2. מוקד החירום בטובא - 050-556675 או 052-712522.
עובדים בימים ו' + שבת - 19:00 עד 23:00.
 3. לנסוע למיון צפת / פוריה.

במקרים דחופים במיוחד יש להתקשר לאחת האחיות הביתה או לכל איש צוות רפואי אחר הנמצא בקבוץ (אחיות, רופאים, נחגי אמבולנס, חובשים).

נגע חושבים

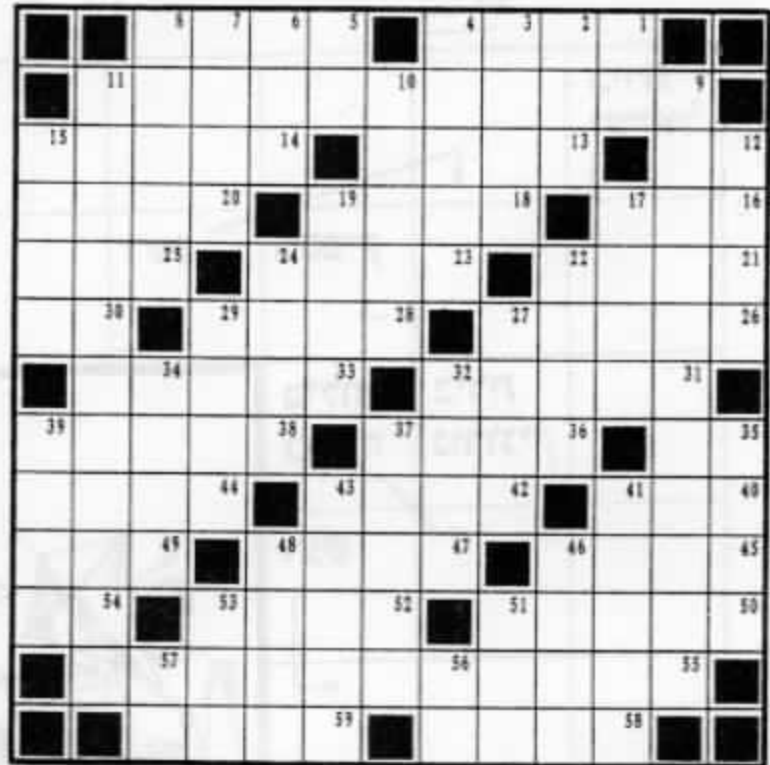
תשבץ

20

אופקי

אנכי

1. סלע, צוק	1. מטוס ישראלי
2. ירק מן הקיטניות	5. נעים, חביב
3. בת הרן אחי אברהם	9. סרט של ג'ון טרבולטה
4. אינטרוויו	(5,2,4)
5. אדם	12. נבעה מלאכותית
6. מדינה באפריקה	13. חבל-ארץ בדרום
7. מובן, נהיר	14. פונדק דרכים
8. מצבר	16. מושב בטנטורה
9. נטול בסיס ממשי (5,2,4)	18. ראוי, מתאים
10. נגטיב	20. עיר-בירה ערבית
11. פסל ישראלי (7,4)	21. מלחין אוסטרי
12. עץ מקראי	23. נצח ישראל לא ישקר
15. שגורתי, בול	25. מילת קריאה בטלפון
17. גז רדיואקטיבי	26. משמות יתרו
19. צורה הנדסית	28. שר בטחון בעבר
22. נקבת תגמל	30. נחלש
24. שנת החמישים	31. מחוז באנגליה
27. שפה	33. אופרה של ורדי
29. מגדל צאן	35. צמח רענן
32. עשרת אלפים	36. תחביב
34. בא בימים	38. אלת עושר ואושר הודית
35. חילופית	40. יורדיים
37. עיירה בנגב	42. איום
39. מדינה שכנה	44. צייר גרמני
41. נפוחות בעור כתוצאה ממ	45. גן-חיות
כה או פגיעה חזקה	47. אבל
43. גמל הצאן	49. לוז
46. הלעזה, רכילות מרושעת	50. פשוט וגס
48. מין גז	52. ברשלנות, שטחי
51. בן	54. מטבע יפני
53. בור המעלית	55. ראש ממשלה בריטי, בעבר
56. פתח, דלת	(6,5)
57. לעצמי	58. מלחין אנגלי ממוצא גרמני
	59. ממלכי אנגליה

★ חפיה

CONGRATULATIONS TO THE SPICE GIRLS WHO HAVE
REVIVED AN ANCIENT CUFTOM, KEEP GOING.

MANNY PACKER.

ערי בירה

The English Bulletin

"Crumbs from the table" comes to you this week from Efrat Eden. Here is what she wrote:

First, my own news. I've stopped working at "American Express Travel" at the Hulata junction, because they closed down the office. I'm waiting to start a new job, and meantime I'm working at the Village Inn (our B&B), collecting the "crumbs" for this week, and I'm also duty driver for this week. Which gives me the opportunity to say Thank you to all the duty drivers who took me to work and back during the past year.

The end-of term Ulpan play was an adaptation of Sobol's "Night of the Twentieth", the choice of Ariel, the drama teacher. Her adaptation was ingenious - there were 5 girls to take the part originally written for 5 men and 2 women - and her presentation interesting. Ariel - you've been hiding your light under a bushel. I make no claims to be a drama critic, but I will say- if you [my readers] weren't there, you missed a worthwhile show. [translator's note - others who saw the play praised the acting, the set, the imaginative costumes and the direction].

There's one thing that bothers me - the Ulpan drama teacher is always presented with a bouquet when the final curtain goes down. Why not the teachers of painting, ceramics, and photography? They deserve a tribute too, and I hereby offer mine.

I remember the tales, from years ago, in which a beautiful maiden, a simple, honest youth, and a good fairy met in a story- land of magic dust and rosy clouds. It all came true last Friday, when Nirit and Steve had a reception on the kibbutz. Mazal tov to all the Elmans. Have fun travelling, Nirit and Steve, but come back and live a bit nearer.

Rina Kerem helped me to assemble this page, and she reports that there are no news from the chickens, but that Rali, from Zefat, held a sale of clothes at the swimming pool today (Wednesday) and that this was definitely a good idea.

You're right, all this is not very exciting, so I shall have to fill in with news from elsewhere. The opening of the Knesset - Kosovo (will it be peace?) - the weather (hot) - Linor Aberjil (steamy) Yuli Edelstein - nude male models (hot!) - and, of course, Israel's 5-0 win over Austria ... (cooooo!) If you want a more exciting column, go and make something interesting happen, otherwise next week I'll give you a synopsis of "The Brave and the Beautiful" - or "The Young and the Restless".

Shabat Shalom.